

NASUM

Mieszko Talarczyk är en av de saknade efter tsunamikatastrofen i Sydostasien.

Den trettioårige örebroaren – i Close-Up-sammanhang känd som vokalist och gitarrist i NASUM samt populär producent i egna studio Soundlab – åkte några dagar innan jul på semester till Thailand tillsammans med sin flickvän.

När vägen svepte in uppges paret ha befunnit sig i sängen i sin bungalow på Phi Phi Island. I det följande vattenkaoset kom de ifrån varandra.

– I och med att vi visste att han var där kunde vi ganska enkelt dra slutsatsen att han troligtvis var inblandad, säger trummisen Anders Jakobson som tillsammans med gitarristen Urban Skytt och basisten Jon Lindqvist kompletterar NASUM.

– Men det var inte förrän dagen efter som vi fick besked om att han var försvunnen, när hans syster hade postat en efterlysning på något forum.

Hur mår hans flickvän?

– Det tog ett bra tag innan hon fick återvända till Sverige, så hennes skador hann bli väldigt allvarliga med infektioner. Efter det att hon kom tillbaka har hon legat på Karolinska sjukhuset i Stockholm och genomgått två operationer dagligen i två veckors tid, i försök att rädda hennes ben. Hon har inte varit vid medvetande, så hon mår inte alls bra psykiskt.

– Enligt hennes tidsuppfattning lär det ha tagit tre timmar innan hon hittades och under hela den perioden gjorde hon sitt bästa för att leta efter Mieszko, bland all lera och bråte, med brutna ben och allt. Så hon har nog

varit med om någonting man inte ens kan föreställa sig.

Hur mår ni i bandet?

– Hela grejen känns så himla överklig. Det är det alla säger, inte bara vi som har spelat med honom utan även andra vänner, främst i Örebro. Så länge det inte kommer någon bekräftelse på att han faktiskt inte lever längre är det svårt att gå vidare eller helt enkelt förstå vad det egentligen är som har hänt. Det är det som är så konstigt.

– Om en person omkommer i en bilolycka eller något annat hastigt där man vet att personen har dött är det lättare att kunna börja sörja och gå vidare. Nu har det nästan på dagen gått en månad och det kan faktiskt vara så att han finns där någonstans. Vad som helst kan ha hänt honom, man kan föreställa sig en allvarlig minnesförlust eller något liknande. Det finns fortfarande en massa scenarion som faktiskt kan vara sanna, de hittar folk hela tiden. Samtidigt känns det som att det har gått alldeles för lång tid för att det ska kunna ske något sådant. Det vore ett mirakel. Det blir svårare och svårare att leva på hoppet ju längre tid som går. Det är så svårt att prata om honom som om han vore död. Man vill att det ska komma en identifiering, för den här osvisheten är knäckande.

Vad har ni gjort för att orka?

– Om man jämför med andra personer i ungefär samma situation som vi, som har någon närstående som är saknad, har vi den stora fördelen att vi har ett otroligt stöd från de som lyssnar på vår musik. Det var

en enorm tillströmning av människor på hemsidan under den första tiden, tusentals inlägg i gästboken från till större delen främmande personer som uttryckte sin oro och sitt hopp. Det är fantastiskt att vi kan ha det att luta oss mot. Att det är så många som ägnar tankar åt Mieszko, hans familj och oss. Det är ett sätt att klara sig igenom det här.

– För det är klart att man har varit ledsen och oförmögen att fungera på vanligt vis. Det har varit svårt att koncentrera sig i sitt dagliga arbete. Man har mått skit, helt enkelt. Men det är så många som mår dåligt, så man har alltid någon att prata med som förstår. Vi i bandet träffades inte förrän på P3 Gulddgalan i Göteborg den 22 januari. Det kändes bra att göra det för att kunna gå vidare, i alla fall som personer. Att vänskapen finns kvar där.

Men ni måste ha talat mycket med varandra under veckorna som gått?

– Ja, vi har väl haft en del konversationer, men fortfarande är det så överklig att det är svårt att prata om det. Vi har inte alls snackat om vad vi ska göra med bandet. Det är svårt att veta. Personligen ser jag det som en ganska omöjlig grej att NASUM skulle fortsätta över huvud taget. Visst, jag kan tänka mig in i en situation där jag lär någon ny människa spela de låtar jag har skrivit, men att lära någon Mieszkos låtar och se personen i fråga spela och sjunga dem skulle kännas otroligt fel. Jag har svårt att se att vi bara skulle kunna ta in en ersättare. Plus att den personen skulle ha en rätt jobbig sits, för att ersätta någon som har dött är inte samma sak som att hoppa in för någon som slutat av fri vilja.

– Jag har svårt att se att vi kommer ta upp tråden på nytt. Däremot tror jag att vi på något sätt fortsätter att existera som begrepp. Det var inte riktigt så här man ville att bandet

skulle ta slut. Det är fortfarande många människor som gillar oss och det vore inte riktigt rättvist att bara dra ett streck och säga "hej då, kul att ni kom". Vi har en samling som vi har arbetat med i flera år, med en massa singlar och annat svåråtkomligt material, och att den ska komma ut är bestämt sedan länge. Nu känns det ännu mer motiverat att släppa den. Det tråkiga i sammanhanget är att veckan innan Mieszko stack i väg på sin semester var det meningen att han och jag skulle göra klart den, men det blev av någon anledning aldrig av. Det fanns väl inte tid, eller något sådant. Så det känns lite konstigt. Jag vet inte, jag kan tänka mig att vi fortsätter att finnas, fast inte som ett spelande band. Att det finns en grupp som heter NASUM men inte längre sysslar med musik.

Har ni överraskats av hur många fans som har hört av sig?

– Ja, det måste man ändå säga. Man kan inte bli annat än överraskad när det är så många som skriver. Jag har sett en besöks trafik på hemsidan som varit helt enorm, om man nu ska skryta om det i det här sammanhanget. På en vecka hade vi hundratusentals träffar. Det var helt sjukt, när jag satt och uppdaterade kom det trettio nya varje sekund. Det kändes överklig att det fanns ett sådant intresse. Alla ville gå in och se en nyhet om att han skulle vara okej. Och jag hade mer än gärna lagt ut den, om det hade gått. Sedan är det också många som inte vet vad de ska säga, och det är förstäligt. Jag vet inte vad jag ska säga, för det är fortfarande så överklig. Ännu svårare är det för oss att kommunicera med de som stod honom riktigt nära, som hans familj.

Har den fått ta del av de reaktioner ni har fått som band?

– Nej, inte genom att vi har givit dem något sådan sammanställning. Men jag hoppas att Mieszkos syster – som har varit den som fått det tunga ansvaret att försöka leta reda på honom, för föräldrarna har efter vad jag förstått brutit ihop ganska rejält – har tittat in i vår gästbok. Det är en så stor omtanke att familjen förtjänar att få se något sådant.

Finns det något annat du vill få sagt?

– Folk får kolla in på hemsidan www.nasum.com för vidare nyheter. De som känner sig berörda ska inte heller dra sig för att höra av sig om de känner att de tjänar någonting på det, för det mesta blir bättre om man pratar om det. Det är säkert många som har uppskattat honom mer för vad han har gjort i sin studio än det han gjort i NASUM. Vilket är helt förstäligt, man kan inte tycka om all sorts musik. Så faktum är att Sverige, i värsta fall, har förlorat en skicklig producent som kommer att bli saknad av väldigt många band och lyssnare. Han jobbade hårt i sin studio. Semestern som var så välförtjänt... ja, den blev inte så bra.

Samtliga planerade inspelningar i Soundlab är inställda. Personer med frågor angående detta uppmanas kontakta delägaren Mathias Färm (MILLENCOLIN) på softcore@telia.com.
MARCUS GRAHN